

ændret til: „senest den tredie Søgnedag efter Udleveringen“, at Tillægsafgiftens Indbetaling i Lighed med Ølskattens (og Hovedafgiftens) skal foregaa senest den 9de, og at Tvangsmulkten 5 pCt., i Lighed med, hvad er sket for § 11's Vedkommende, er ændret til 1 pCt., jfr. Bemærkningerne til sidstnævnte Paragraf.

Til § 17.

Svarer til § 6 i Loven af 1908, kun at Bitter ligeledes her er nævnt blandt Eksemplerne paa spirituose Drikke.

Til § 19.

Bestemmelsen er indsat af Hensyn til, at store Partier af den Spiritus, som forsendes fra en Fabrik til en anden eller fra Fabrikken til Rektifikationsanstalten, anvendes til Fabrikation af Brændevin og Akvavit og i saa Fald have Krav paa Fritagelse for Tillægsafgiften. Forholdet er allerede administrativt ordnet paa den i Paragraffen angivne Maade.

Til § 22.

Bestemmelsen svarer til § 5, sidste Stykke, i Loven af 1908.

Til § 23.

Svarer til § 34 i Loven af 1887, kun at $\frac{1}{4}$ Mil er omsat til 2 km, og at man — forøvrigt i Overensstemmelse med Praksis — udtrykkelig har tilføjet, at en Fabrikant, der har forlangt Spiritusmaaleren efterset, kun er pligtig til at udrede Befordringsudgifter m. v. til Toldvæsenet, for saa vidt Maaleren ved Eftersynet befinder sig i Orden.

Til § 24.

Svarer til § 35 i Loven af 1887, jfr. § 33 i Toldloven af 5. Maj 1908 og § 8 i Loven af 8. Maj 1908. Godtgørelsen, der i sidstnævnte Lov for Hovedafgiftens Vedkommende er fastsat til 24,3 Ø. pr. kg. og for Tillægsafgiftens Vedkommende til 57,5 Ø. pr. kg. indtil 1. Juli 1912 og derefter til 72,8 Ø. pr. kg. af 100 pCt. Styrke, er her foreslaaet fastsat til henholdsvis 76,7 og 20,4 Ø., idet man — ligesom i 1908. — har bibeholdt det samme Forhold mellem Afgift og Godtgørelse som hidtil.

Medens Godtgørelsen for Spiritus med

tilsat Sukker eller andre Ingredienser, der bevirke, at den virkelige Styrke ikke kan udfindes ved Tralles Alkoholometer, i Loven af 1887 er fastsat som for Spiritus af 40 pCt. Styrke, har man her foreslaaet, at Godtgørelsen i disse Tilfælde fastsættes af Toldbestyrelsen, hvorved opnaas, at man straks vil kunne standse mulige Misbrug.

Til § 25.

Svarer til § 12 i Loven af 1908. Efter de Regler, der da administrativt fastsattes, og som ogsaa vedvarende agtes fulgte, bliver Indførselstolden af $\frac{1}{50}$ af det indførte Kvantum straks at indbetale i Toldkassen, de $\frac{49}{50}$ skulle udføres inden 1 Aar efter Indførselen, og Indførselstolden af det Kvantum, som ikke er udført inden denne Frist, indbetales uopholdelig i Toldkassen.

Til §§ 26 flg.

Straffebestemmelserne i Loven af 1887 ere overførte til nærværende Udkast, for saa vidt de ikke ere bortfaldne med Karumsbeskatningen.

Til § 31.

Svarer til Bestemmelsen i § 9 i Loven af 1908.

Til § 32.

Svarer til § 48 i Loven af 1887, kun at Denaturering er indsat.

Til § 34.

De paagældende Bestemmelser findes nu i § 46 i Loven af 1887. Udtrykket „Brændevinsbrænder“ i nævnte Lov har man her — i Lighed med Øllovens Terminologi — ombyttet med: „den, der leder Driften af en Spiritusfabrik eller Destillationsanstalt, være sig som Ejer eller som Forpagter eller som Bestyrer paa en andens Vegne“. Ligesom i Ølloven (§ 18) er Ansvaret for Urigtigheder ved Bogføringen — Spørgsmaalet er først opstaaet ved Tillægsafgiftens Indførelse — lagt paa den, hvem Førelsen af Bøgerne paahviler, altsaa eventuelt den for Kontrollen anmeldte Fuldmægtig.

Endvidere har man i Lighed med Øllovens Bestemmelse gjort de af Toldbestyrelsen ikendte Bøders Afsoning betinget af, at disse ikke kunne faas inddrevne ved Udpantning, ligesom man har indsat en Bestemmelse om, at Fabrikejeren eller For-